

Po předcích z Gruzie

Jaromír Nohavica

Vinné zrníčko zahrabu po ránu do teplé země
révu zlíbám a strhnu hrozny až skloní se den
srdce pro lásku naladím, přátelé přijďte pak ke mě
vždyť proč jinak bych zrozen byl na tuto odvěkou zem.

Hosti spěchejte ze všech stran, přijďte sem ke stolu mému
jen mi povězte do očí, čím pro Vás opravdu jsem
možná odpustí nebeský otec mě a mému jménu
vždyť proč jinak bych zrozen byl na tuto odvěkou zem.

Temná v červeném šátku mi zazpívá štíhlá má Doly
a já v černém a bílém se skloním zlehounka jen
budu poslouchat a umřu láskou a dávnými žaly
vždyť proč jinak bych zrozen byl na tuto odvěkou zem.

A až červánky vzplanou a večer se nad stolem schýlí
doufám, že navždy a navždycky utkví v pohledu mém
zlatý pstruh, modrý bůvol a orel tak bílý, tak bílý
vždyť proč jinak bych zrozen byl na tuto odvěkou zem.